

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svedček, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnatelju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Častiti gospodje volilci!

Ta teden izbrati Vam bode v občinski svet može svojega zaupanja, katerim hočete izročiti skrb za napredok in blagostanje stolnega mesta.

Koliko lepega in koristnega je tekom let in sosebno po potresni katastrofi storil občinski svet, to mora videti in čutiti vsak, a marsikaj, kar se je sklenilo zadnji čas, čaka še izvršitev.

Občinskemu svetu je naloga, da z vsemi silami in neutrudljivo deluje v prenovljenje in v povzdigo naše, vsem tako mile bele Ljubljane.

Izvrševalni odbor narodne stranke pripomorec Vam v ta namen kandidate, o katerih je prepričan, da imajo voljo in zmožnost, delovati za Vašo blaginjo,

Kandidata narodne stranke za
II. volilni razred,
ki voli v sredo, dné 28. t. m.,
sta gospoda:

Fran Pavlin, c. kr. inžener;
Ivan Plantan, c. kr. notar in posestnik.

Častiti gospodje volilci! Ako zdaj zjedinitve svoje glasove za kandidata, katera Vam priporoča izvrševalni odbor narodne stranke, pomogli boste k taki popolnitvi občinskega sveta, katera bode v sebi imela poroštvo za uspešno in tudi plodonosno delovanje njegovo.

Volite torej soglasno!

V Ljubljani, dné 26. aprila 1897.

Za izvrševalni odbor narodne stranke:

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški
predsednik.

Zrak se mora očistiti.

Velikonočnim počitnicam državnih послancev je konec. Jutri, v sredo, se zopet zbera na svoja posvetovanja. Dela še nimajo nič. Vlada je sicer predložila državnemu zborni nekaj predlog in tudi iniciativnih predlogov je zbornici rešiti precejšnje

število, a dela se še ne more lotiti. Uzrok za to je na videz neznaten, v resnici pa tako tehten. Stranke se še niso mogle zdjediniti glede ključa, po katerem naj se vrše volitve v posamezne odseke. Tudi nova češko poljsko-slovensko klerikalna večina še ni jednih misilj glede teh volitev. A tudi ako se takoj volijo odseki, bodo zbornici še dolgo čakaniti, da začne svoje delovanje, zato najvažnejše predloge, nanašajoče se na pogodbo z Ogersko, še niti izgotovljene niso, ker se avstrijska in ugarska vlada še nista porazumeli; predno pa se adresni o dsek zdjedini na adreso, preteče tudi še mnogo časa.

Zbornica bodo torej imela mnogo časa na razpolaganje in ga porabi za rešitev raznih nujnih predlogov, katerih je bila podana znatna množina in mej katerimi je tudi nekaj tacib, ki nas Slovence živo zanimajo.

Kakor znano, so primorski poslanci stavili dva nujna predloga glede nenormalnih razmer, vlažajočih sedaj v Istri, na Goriškem in v Trstu. Stanje Slovencev je v teh krajih postalo upravne nezgodno. Lahi jih napadejo in pobijajo, ne da bi državna oblast storila v njih varstvo, kar bi bila njena dolžnost, narobe, razni državni organi ščitijo in opravičujejo celo Lahe na način, kateri se mora kar najstreje obsojati.

Naloga slovenskih poslancev je, da pri razpravi v teh predlogih ne pojasevijo samo vladajočih razmer, nego tudi njih postanek. Razkriti jim je uzroke, vsled katerih se je zgodilo, da so Lahi začeli tako kruto vojno zoper Slovence in Hrvate, izkratka, pojasniti jim je, v koliko je teh turških razmer kriv vladajoči politični sistem ter v prvih vrsti njega nositelj, tržaški namestnik vitez Rinaldini.

Po naši sodbi morajo slovenski poslanci pri tej debati narediti končni obračun s tržaškim namestnikom in prisiliti morajo vlado, da se jasno in določno izreče, hoče li narediti konec tem divjim razmeram in odpraviti vse uzroke, vsled katerih so nastale, ter pripomoči Slovencem in Hrvatom do pristoječih jim pravic in zagotoviti pogoje obstanku in razvoju ali ne. Za vzgled jim bodi boj mladočenske stranke proti svoječasnemu namestniku če-

posel mestu gospodarja, ki je bil ta dan po opravkih izven hiše.

* * *

Sredi posta je bilo in tisto leto potem. Strašno so se hudovali gospod Janez na prižnici. . . To ni sramota samo za hišo, za celo faro Vam rečem, preljubi v Kristusu! — In kaj še to, tudi za nas, kateri smo od Boga postavljeni, da skrbimo za Vaš dušni blagor! Ali zasluzimo kaj takega, ker Vam vedno in povsodi dajemo dober izgled, kako se živi spodobno in Bogu dopadljivo. — —

Ljudje so se izpogledavali in dregali s komolci. Koren, premočen od sramote, bled od jeze, ni vedel, kam bi se dejal, stara Meta pa je ihtela, tihom ihtela, da so ji gorke solze kapale na vele, suhe roke. — Kako jo je bolelo! Ranjci je na smrtni postelji obljubila, da bude skrbela za Manico, kot za punčico v očesu. — In sedaj! O Bog . . . „da bi ji odpustil in meni . . . Oče naš!“

* * *

Tisti petek pred nedeljo, ko so gospod Janez govorili one pretresljive besede, lazila sva ves dan z lepim Srečkom po bistriških grapah in iskala petrovij. Bila je zgodnja, gorka pomlad. — —

škemu grofu Thunu, kateri boj je končal s popolno zmago mladočenske stranke, z odstopom grofa Thuna.

Vlada se mora prisiliti, ne le da brez odlašanja pokaže, kaj namerava storiti, nego da to tudi storii. Zrak se mora očistiti, Slovenci in Hrvati morajo vedeti, pri čem da so, česa jim je pričakovati od sedanjega ministerstva, dolžnost slovenskih in hrvatskih poslancev pa je, ako bi vlada ne hotela ugoditi njih zahtevi, izvajati iz tega vse konsekvence. Primorsko vprašanje se mora nemudoma rešiti, še predno pride na razpravo pogodba z Ogerško, a če vlada tega ne storii, mora biti konec vsem obzirom in morajo slovenski in hrvatski poslanci kreniti na drugo pot, morajo začeti boj proti vladni sami, kajti tisega večnega cincanja kakor je bilo navadno v prejšnjih zasedanjih, ne bude slovenski narod več trpel.

Grško-turška vojna.

Bitka pri Matiju je naredila konec grškim operacijam v Tesaliji. Grška vojska se je bojevala hrabro in odločno do zadnjega trenotka in se le počasi umaknila z bojišča. Turki so zmagali, ne vsled strategične genialnosti svojih voditeljev, ne vsled svoje hrabrosti, katere jim nihče ne odreka, nego vsled svojega števila. Edhem-paša ima v Tesaliji trikrat toliko vojsko na razpolaganje kakor Grki in v takih razmerah je ob sebi umevno, da je bil poraz grških junakov prej ali slej neizogiven.

Turki so zdaj gospodarji Tesalije. Zavzeli so Tyrnavos in Lariso, dočim so se morali Grki umakniti daleč doli čez reko Salamvrio v Pharsalos. Edhem-paša, čuvši da prevzame stari Osman-Ghazi-paša poveljstvo, je sklenil na svojo roko storiti vojno odločajoči korak, da reši svojo čast kot vojskovodja, in imel je srečo.

Grška vojska se koncentrirala v pozicijah, katere niso začelo neugodne. Podobne so pozicijam ob turški meji. Za seboj ima visoko gorovje in ako se primerno utrdi, zamore tu turškim naskokom še dolgo kljubovati.

Prvi hip po bitki pri Matiju so Grki pač misili, prositi velesile intervencije in velesile bi bile njih želji z največjo radostjo ugodile, ali zdaj ne

Postajalo nama je vroče. — Srečko je menil, da bi se nama malo studenčnice prileglo, — ali iz njegovega diplomatičnega jargona, prestavljenega v navadno slovenščino, sem izpoznał, da hrepeni le po kozarcu Korenovega vina . . . Krenila sva tje. Kake pol ure sva še imela, ko je znil Srečko:

„Ej, slabo se godi nam študentom, a drugim se še slabše. Ta-le Manica na primer! — — Da je le tisto malo izginilo iz sveta! Saj bi ga bil Koren lahko preživel, lažje kot kdo drugi. — — In tisti neznačajni inženir bi moral tudi kaj primakniti! Ali ne? — Nò, pa še tega ni treba, ko je Bog otročeta rajši k sebi vzel. Berač bi bil — berač je pa povsod zadnji! Ali ni teko?“

* * *

Omenili smo že, da so imeli Korenovi gostje za začetek svoje zabave na razpolago le dve ouverturi, kateri so si izbrali po dobrem ali slabem pivu. Jedenkrat, — leto dni pozneje — je pa bilo vendar drugače . . . Prijetilo se je namreč, da je Rodè že zgodaj prišel od dela. Po uri in nepričnih navadah gostov sodeč, še ni mogel nobenega pričakovati v gostilni.

Ko odpre vrata, mu sila zardela Manica skoro pada v naročje. Situacija je bila precej nerodna:

LISTEK.

Manica.

Spisal K. L. Š.

(Konec.)

V kuhinji so opletale tisti večer dekle rožni venec. „In nas ne pelji v izkušnjava!“ je končala Meta, ki je osivela v hiši in nadomestovala rano umrlo gospodinjo; molila je tako tiko, da skoro nisi razločil besede. Revica je delala ves dan — — „Češena si Marija . . .“ je začela zopet z višjim glasom, ki se je pa kmalu zopet izgubil v tiboh, tu in tam pretrgano mrmranje . . .

Saj sta Bog in prečista devica milostljiva! In ne tako sitna, kot gospod Janez!

„Pa še za večno izveličanje: „Oče naš — In nas ne pelji v izkušnjava! — temuč reši nas hudega Amen!“ — —

Dekle so se kmalu razšle. Veša, ki je obletala svetilko, pa je obvisela na petroleji, razlitem po steklu. — Luč je bila skoro pri konci . . .

„Pihni, pihni, Matevž in zapri duri! Če mora Manica čakati na ljudi, še do molitve ne pride — — je godnjala Meta. Matevž je zaspanso opravil svoj

misli nihče več na to. Grki hočejo nadaljevati vojno navzlic porazu pri Matiju in to je najboljše pojasnilo položaja. Grki niso in ne morejo biti tako poraženi, kakor to trde njih nasprotniki, ker bi se bili sicer udali in naredili mir s Turki.

Grke vzpodbuja na nadaljevanje vojne največ to, da so dosegli v Epiru nepričakovano velike uspehe. Grška vojska je Turke tam popolnoma pobila in kar je za Turke posebno nevarno, albansko prebivalstvo je začelo revoltirati in tudi v turški vojski je duh upornosti okužil vojake. Grška vojska je gospodar cele pokrajine od Salagore do meje, zavzela je trdnjave Jmareth in Filipijades ter most pri Paseni, pa zasedla tudi vso cesto, vodečo od Arte do Jasine in Klisure. Albanski bataljoni v Janini so sa uprli in turško prebivalstvo je pobegnilo v janitsko trdnjavo.

Daljuji vzrok, da Grki še ni obupati, je ta, da so ohranili svoje pozicije pri Nezerosu ob turški meji, od koder lahko proderejo na turško ozemlje in zamorejo pretegniti turško operacijsko črto.

Na svoje brodovje se Grki še najbolj zanašajo. O njega operacijah se že več dni ničesar ne čuje. Brodovje se nahaja blizu Soluna. Vsak dan se pričakuje sporočilo, da je začelo bombardovati Solun, in avstrijska in francoska vlada sta, računajoč s to eventualnostjo, tudi že poslali dve ladji pred Solun v varstvo svojih državljanov.

Dasi je torej v centru zadel Grki občuten poraz, vendar njih položaj še ni obupen, ker bi sicer bili že sklenili mir. Nadaljevanje vojne dokazuje, da se Grki še vedno nadejajo zmage.

Osman Gbazi-paša je prišel v Elasono in prevzel zapovedništvo. Kaj stori, tega še nihče ne sluti; a naravno bi bilo, da poišče grško vojsko pri Pharsalosu. Na tem polju, kjer se je pred mnogimi stoletji bila odločilna bitka med Cezarjem in Pompejem, se morda tudi odloči usoda sedanje grško-turške vojne.

V Ljubljani, 27. aprila.

Jezikovna naredba in tirolski Nemci. Nemški liberalni in narodni listi hoteli so na nemške klerikalne poslanke s tem pritiskati, da bi se uprli jezikovni naredbi za Češko, da se je sicer batí, da se v kratkem izda podobna naredba tudi za Tirolsko. Potem bodo na Tirolskem morali vsi uradniki znati obo deželna jezika. Noben Nemec ne bodo mogel postati uradnik, aki ne bodo znali italijansko. Seveda s takim beganjem pa liberalni listi niso dosti dosegli, ker tirolski Italijani sami še nikdar niso zahtevali, da bi v nemških delih dežele uradniki morali tudi italijanski znati in tudi v boode ne misljijo zahtevati. Če nobena narodnost ne želi take jezikovne naredbe, kot se je izdala za Češko, se gotovo izdala ne bodo. Razmere na Tirolskem so drugačne, kakor na Češkem.

Proti agitaciji v cerkvi. Pri letošnjih državnozborskih volitvah so klerikalci bili posebno silni. Ne le, da so po cerkvah z lec agitovali za klerikalne kandidate, temveč tudi v cerkvah in pred cerkvami so v nekaterih kronovinah duhovniki in cerkovniki razdeljevali volilne oklice. Zaradi tega je v Lincu zadnje dni bilo nekaj duhovnikov in

Rodè je stal mej vrati, njej se je pa videlo, da je baš bežala pred nekom. — —

Z doktorandom Srečkom, ki je stal ves rudeč sredi sobe, sta se pozdravila.

„Kakor vidim, gospod doktorand, se v prostih urah, ko odpočijete od svojih trudapolnih študij, mučite za blagor različnih src“, je dejal Rodè smehljaje, doktorand pa je skomizgnil molče in v zadregi z rameni.

Kmalu je prišla določena ura in soba se je polnila. Prestopilo se je na dnevni red. Točka za težko je prišla na vrsto. „Daj, daj vstopi ti kot četrti, profesor, — kakor je videti, kaplana ne bo!“

„Gotovo se pripravlja na pridigo. — Pa bom!“ odgovori profesor. „Manica karte!“ je vpil za dekletom, ki je hotelo zopet brzo iz sobe. — —

In pri Korenu so igrali. — Doktorand Srečko pa je imel smolo. In kadar ga je podražil s tem sodnik Rodè, češ: „Lepi Srečko ima res nesrečo v igri“, je zarudel pravnik, zategnil svoji ustni v zadovoljen nasmeh in vesel plačal ... Poleg njega pa je že sedela Manica.

Seli čudite, da je bilo tako?!

Nobena izjema ni bila, marveč taka, kot mi vasi, ki živimo trenutku in opojni sreči ...

cerkovnikov obsojenih zaradi prestopka tiskovnega zakona v globe. Tudi v več drugih krajih je državno pravdništvo dvignilo podobne zatočbe proti nekaterim klerikalcem. Sodi se, da je to posledica Schönererjevega pradloga v državnem zboru, naperjenega proti agitacijam v cerkvi. Seveda s tem je pač malo doseženega. Glavna agitacija niso bili tisti volilni oklici, temveč govoril z lec. Male globe tudi klerikalce ne bodo kdo ve kako bolele. Omeniti je, da so imenovani klerikalni oklici v vseh deželah bili jednak, samo imena so bila druga. Vidi se, da imajo klerikalci nekako skupno agitacijsko vodstvo za vso Avstrijo.

Trocarska zveza. Trodržavna zveza je izgubila ves pomen v politiki. Italija ne šteje več, od kar se je v Afriki pokazalo, kako slabe so njene čete. Tudi v orientalski politiki hedi Italija svoja poto, dočim sta Nemčija in Avstrija večinoma jedine in običajno vzajemno postopata z Rusijo. To in pa prihod nemškega cesarja na Dunaj in potovanje cesarja Franja Josipa v Peterburg, dalo je povod misli, da se morda v kratkem obnovi trocarska zveza. Seveda ta zveza bila bi naperjena pred vsem proti angleški politiki v orientu. Anglija očitno deluje na to, da izrine iz orienta upliv vseh drugih vlastij, zlasti pa ruskega. Zato se pa laska orientalskim kristijanskim narodom, katere je pomagala poprej Turkom zatirati.

Položaj v orientu. Velevlasti so nekoliko se oddahnile, ko so Turki prodrl proti Larissi. Sedaj upajo, da pride kmalu čas, ko zopet diplomacija dobi vso stvar v roke. Ko bi bili Grki zmagovali, bi bilo prišlo do velike ustaje v Makedoniji ter bi bili Srbija in Bolgarija prisiljeni poseči v boj. V Bolgariji se je zadnji čas že kazal jako vojivit duh. Turčija je morala pustiti več vojakov na bolgarski meji, katere je že bila sklenila poslati proti Grški. Jedino pri turških zmagačih ima upanje diplomacija, da se vojna ne razširi. Kdo ve, če se diplomatične ne motijo. Dosedanje njih delovanje je več škodovalo nego koristilo.

Naloga velevlastij na Kreti. Oficijozno glasilo unanjega ministerstva misli, da je naloga velevlasti na Kreti pred vsem varovati mohamedanske manjšine in zato pa velevlasti Kreto ne morejo ostaviti, če tudi se je začela vojna med Grško in Turčijo. Dosedaj smo mislili, da smatrajo velevlasti za svojo nalogo, narediti red na Kreti in se ne mislijo ozirati niti na mohamedance, niti na kristijane. Sedaj pa sama oficijozna glasila povedo, da vojne ladije pred Kreto stoje v prvi vrsti v obrambo mohamedanstva. Zato se pa Evropa tudi poprej ni zmenila, ko so le Turki kristijane pobijali. Šele tedaj so se vzbudile velevlasti, ko so kristijani jim jeli vračati. Tudi lepo, da kulturna Evropa smatra varstvo mohamedanstva za tako visoko nalogo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. aprila.

— (Odlikovanje.) Korporala ljubljanskega sanitetnega oddeшка Ivan Slana in Ivan Zajšek sta dobila srebrni zasluzni križec s krono v priznanje izredno vrednega in požrtvovalnega delovanja za časa legarja v Pulju.

— (Katoliški resnicoljub „Slovenec“) se mora vsak dan vsaj jedenkrat prav debelo zlagati, sicer misli, da ni izpolnil svoje naloge. Pri včerajšnji dopolnilni volitvi za občinski svet so bili kandidatje klerikalne stranke tako pobiti, da se dolgo ne bodo več upali na dan. „Slovenec“ bi ta kolosalni poraz svoje stranke rad prikril in zato je svojemu poročilu o izidu volitve dostavil besede: „Za „Narcovo“ stranko so prav pridno agitovali socijalni demokratje, glasovalo pa je za njene kandidate tudi precej nemški liberalci.“ Po „Slovenčevi“ morali posvečujejo namen sredstva, ali pri teh volitvah se je vendar uvel. V rokah imamo natancni zapisek vseh tistih volilcev, kateri so se volitve udeležili. Iz njega je razvidno, da sta se volitve udeležila — dva Nemca, pri skrutiniju pa se je pokazalo, da je dobil nemškonacionalni kandidat za II. razred Dzimsky — dva glasa. To so torej tisti nemški liberalci, kateri so glasovali za naše kandidate!! „Slovenca“ seveda tudi ta blaža ne poboljša, ker je nepoboljšljiv.

— (Komisijonar štev. 1) Karol Gril, znan kot klerikalni agitator zlasti izza časa državnozborskih volitev, ko je nosil po Mestnem trgu grablje in od zadnjega shoda v Hafuerjevi pivovarni, kjer je jednaga udeleženca shoda udaril s stolom, da ga je ranil, razgrajal je včeraj zopet v Skrjančevi go-

stilni. Mirne gostilniške goste začel je psovati in ker so ga ti opozorili, naj bode miren, udaril je jednega po obrazu, drugega pa sunil v prsa. Tudi je bil potegnil nož iz žepa in je bil že pripravljen ž njim udariti, ko je prišel po gostilničarju poklicani policijski stražnik v gostilno. Opazivši stražnika, zbežal je Gril na stranišče in vrgel nož v stranišče, kjer ga je potem stražnik dobil.

— (Za šolnike) Delovodja na c. kr. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Ljubljani, gosp. Iv. Tratnik, sestavil je šolsko desko, delo, ki zares hvale svojega mojstra. Mehanizem, s katerim desko lahko dvigneš više, ali spusti niže, je toli natancen, da se vrši vse to brez najmanjšega truda, pa tudi brez kakega ropota. Velika prednost Tratnikove deske je tudi to, da jo lahko nagnes naprej ali nazaj ter tako prepreči oni neprijetni refleksi, ki jemlje pogled na desko. Svoji šolski deski pridelal je g. Tratnik tudi zarisno ravnilo, ki teče v žlebiču ob levem robu deske ter se da poljubno visoko postaviti. Vsled tega služi deska tudi prav dobro pri geometrijskem in konstrukcijskem risanju. — Sploh pa opozarjam na Tratnikovo šolsko desko in njegovo zarisno ravnilo vse učitelje risanja; ako jo pa želite videti, dovoljeno jim je priti v šolsko poslopje c. kr. strokovne šole (Virantova hiša, I. nadstropje), kjer jim g. Tratnik draga volje pokaže svoj izum in jim da potrebna pojasnila.

— (V pojasnilo.) Naprošeni smo pojasniti, da v sobotni novici „Obrotna zveza in naši klerikalni obrtniki“ omenjeni Tomec je pozlatar v Strelških ulicah, da se ne zamenjajo ž njim mnogi obrtniki jednacega imena.

— (Županom občine Bled) je bil v nedeljo soglasno izvoljen dosedanje narodni in za občino, jeko zasluzni župan g. Peter nel.

— („Slovensko planinsko društvo“) Marčakijski odsek je sklenil v seji dne 8. aprila t. l., da letos vse markacije obnovi in dopolni. Ker se pa pri društvu ravno to delo najbolj širi in razvija, je treba odseku novih močij. Vsled tega pozivlje ujudno one mlade slovenske hribolazce in društvene prijatelje, katere veseli to delo, naj se blagovolijo pri društvenem odboru bodisi ustno, bodisi pismeno oglašati. Osrednji odbor je sklenil, Orožnovo kočo letos znotraj obiti z deskami in nad kuhinjo napraviti strop z odprtino. V kuhinjo se postavi železno ščedilno ognjišče, v sobo pa pečica. Tudi se pot tik koče preloži više nad kočo na levo stran. Tisti del pota pod sedлом na Črni Presti, pod veliko pečino, kjer izvira studenček in zamaka stezo, se deloma preloži, deloma popravi. Pot na Stol v Karavankah se zopet popravi, koder so ga pokvarili plazovi, markacija pa obnovi. Da bo studentec pod vrhom čist, se iztrebi in uravna prikladno. — Naši nasprotniki so zopet govorili z ustmi H. Hess v članku „Popotni dnevi v Kamniških planinah“, izlivi svojo jezo in zavist na „Slov. planinsko društvo“, ki baje s hujskanjem vzbuja narodno nestrnost. Večno stara pesem! Ako Slovanc na svoji rodni zemlji kaj stori, je samo hujščač. Zlasti jih bode zaznamenovanje potov, katerih je neki preveč, da se turist že težko sponza, ker nedostaja napisov. Teh še zares manjka nekaj, a se gotovo postavijo, kjer so potrebni. Hessu tudi ni prav, da so se težavnejši poti, kakor s Planjave paravnost na Kamniško sedlo, črez Sleme pod Skuto in na Skuto zaznamenovali, in da v začetku teh potov ni svarilnih napisov. Vemo pa, da so celo turisti-začetniki že hodili po teh potih, seveda je treba, kakor povsod v planinah, previdnosti; kdor pa ni omotice prost, naj hodi raje po dolinah. Naravnost smešno pa je, ako Hess zahteva, naj bi oblastva silila, da se napravijo svarilni napisi pot takih krajih. Na drugem mestu pravi, da ne razume, zaksj je okr. glavarstvo prepovedalo pot od Skute v Ravni, ki je vendar mnogo nevarnejši nego prej omenjeni. Ali je to logično? Povemo mu še, da bi bilo „Slov. planinsko društvo“ že davno popravilo navedene pote, ko bi za to dobito dovoljenje od določenega najemnika lava. Po tem hujskanju pravi Hess na drugem mestu doslovno, da se „Slov. planinskemu društvu“ ne morejo odrekati mnogobrojne zasluge za pristopnost Kamniških planin; ono je napravilo in popravilo pote, postavilo jedao planinsko kočo in zaznamenovalo mnogo potov. Zabavljajmo — in hvaljenje spravi v sklad le sovražnik naš. Toda dovolj, kajti tem ljudem je vse le — bob ob steno! Tudi „Nem. in avstr. plan. dr.“ se je na svojem občinem zboru dne 3. februarja t. l. čehalo ob „Slov. planinsko društvo“. Načelnik je poročal, da so slabega obiska v l. 1896. krive tudi „znane narodne ljubljivosti“ nehujskanega prebivalstva. Seveda, ako se Celjani protivijo zgradbi ceste v Logarjevo dolino, potem jih prebivalci ne morejo smatrati za svoje prijatelje. Celjska sekcijska je baje vzvišena nad „neumno predpriznanim postopanjem“ „Slov. planinskega društva“, ki šteje za svojo nalogo osvojitev že zaznamovanih potov. To neumno obrekovanje smo že večkrat zavrnili, tako da bi bilo pod našo častjo, ko bi se s temi nesrečnimi hujščaki še dalje bavili.

— (Iz Velesovega nad Kranjem) se namepiše: V naši fari se je že pričela huda vojska zoper najhujšega sovražnika, ki preti sadnemu in gozdnemu drevju, namreč zoper hrča. Letos se povajjava ta žival v izredni množini. Odrasli in šolski

saladina so se pritegnili k nabiranju ter pokončanju hroščev. Naš občinski odbor je pa priv dobro ukrenil, ko je odredil, da jih mora vsak "gruntar" in "polgruntar" nabrat in prinesi jeden stari "mernik", "četrigruntar" pol mernika, kočar ali pa gostač, da ima le kaj njava, ako tudi je v načetu, štiri "ferkeljue". Ako ne, bode kaznovani. Ljudje spoznajo, kako škodljiv je hrošč, zato ga marljivo nabirajo. Posebno se odlikuje šolska mladina. Do zdaj, dasi še ni pravi čas za to, je nabranih v naši šoli, dasiravač je majhna, že čez 60 mernikov hroščev. Kaj bode šele v majniku!

— (Požari.) Dne 21. t. m. nastal je v Zg. Veterniku v kranjskem okraju v hiši Mihela Perkota ogenj, kateri je razen Perkotove hiše upečil sosedni hiši Janeza Žepiča in Boštjana Režka. Ogenj je zanetila 7letna slaboumnna Ana Kogej. Mihel Kogej se je pri požaru tako poškodoval, da so ga morali prepeljati v ljubljansko bolnico. Škoda znaša 3000 gld. — Dne 19. t. m. je začelo goreti v skedenju Antosa Močnika v Pečah v kamniškem okraju. Zgorela je tudi hiša z vsemi pridelki, kateri so se v njej hranili. Ogenj je najbrž prouzročil 55letnega hlapca Janeza Bedenka, doma iz Kraščeve, ko je prišel pijan domov in šel na skedenj spati. Bedenk se ni mogel rešiti iz gorečega skedenja in je zgorel. Škoda, katero je prouzročil ogenj, znaša 2000 gld. — Velikonočni ponedeljek je nastal v Kresnicah na pošti ogenj in sicer vsled poškodovanega dumnika. Poštni erar nimata nič škode, pač pa jo imata poštar in lastnik hiše.

— (Samomor?) Dne 23. t. m. našli so ljudje v Krajevki gori endotnega prebivalca Alojzija Blenkuša mrtvega za nakim poslopijem. Poleg njega je ležala njegova puška. Sodi se, da se je Blenkuš sam ustrelil.

— (Osobna vest.) Gosp. Anton Brezovnik, učitelj v Vojsiku, znani pisatelj in neutrudno delavni zodoljub, katerega so celjski Germani zlasti zadružili mesece neprehohoma preganjali in ovajali, ker pri volitvah ni držal križem rok, je na svojo prošnjo radi bolebnosti umirovljen.

— (Nesreča na železnici pri Slovenski Bistrici.) Kakor se čitatelji za spominjajo, zgodila se je tudi pri Slovenski Bistrici nesreča. Vlek, s katerimi so se vozili rezervisti, je zadel po strani ob neke vagone tako, da so ti vagoni odtrgali nekaterim rezervistom noge, nekateri pa so bili ubiti. Celjsko sodišče je te dni obravnavalo o tej stvari in je kot krive te nesreče odsodilo želez uradnika Alojzija Stögerja na štiri mesece, čuvaja Alojzija Kolarja, sluge Andreja Gabrca pa na tri mesece strogega zapora.

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) je imelo dne 22. t. m. svoj občni zbor, kateri je bil mnogoštevilno obiskan. Društvo je predstavilo v minoletem društvenem letu 36 javnih shodov in za časa volitev še mnogo volilnih shodov ter tako največ pripomoglo k srečnemu izidu državnozborskih volitev. Na občnem zboru sta govorila tudi drž. poslanec Einspieler in dež. poslanec Grafenauer, prvi o položaju v drž. zboru, drugi o delovanju dež. zobra koroškega.

— (Zopet nekaj novega!) Iz Kopra se poroča: Te dni bil je, kakor po navadi, g. gimnazijski profesor in dosluženi c. in kr. rezervni stotnik Matetič pri "Albi" v prvem nadstropju, kjer obdržuje in večerja že drugo leto. Nahajskana sodrga je vedela za to, zbrala se v pritličju in z groznim petjem, kričanjem in strašnimi nazivki izzivala goste v prvem nadstropju. To je trajalo nad 1½ ur. Že so skušali po kaki drugi poti izginuti iz gostilne, a ni bilo mogoča. Šli so torej dolgi, a tu je sodrga napala mirljubnega gospoda Matetiča, ga pravila pljuvala vanj ter ga zasramovala najgrčimi priimki. Branil ga je njegov kolega prof. Battisti, rodom Italijan iz Tirolske in tudi odvetnik dr. Feerster, a vse zastonji. Druhal je morala spolniti svoje namene in potem je še le odšla omenjena trojica maloljubnih državljanov.

— (Imenovanje.) Ministerijalni tajnik v finančnem ministerstvu g. dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski je imenovan višjim finančnim svetnikom v finančnem ministerstvu.

* (Mejnarodna vojska na Kreti.) O življenju vojakov raznih evropskih vlastij na Kreti piše "Armeebatt": Mejnarodni odnosi vojnikov raznih evropskih držav so uprav izvrstni. Glavni predmet jim je raspravljanje o vrlosti, kretanju, o življenosti in čudoviti hledakrnosti turških vojakov. Ti vojaki so tako slabo običeni, mnogi so celo brez obuvala; po več mesecov že niso dobili plače, pa so vendar dobre volje poleg slabe hrane. Nekateri stopejo po 10 ur na strazi, ne da bi gojnili, in naši se jim ne morejo načuditi. — Plača v raznih vojskah je tudi važen predmet rasprav oンドotnih vojnikov. V prvi vrsti treba priznati vzorno oskrbo Angležev v vsakem oziru, posebno v zdravstvenem. Angleži se hranijo s svežim, kupljenim jelom, vojaki drugih držav se hranijo iz zalog na vojnih ladjah. Najboljšo plačo imajo angleški in nemški, najslabšo pa italijanski vojaki.

* (Kako dolgo žive ljudje v raznih starih novih.) O tem nas poučuje sledeča zanimiva stavka: 70. leto svoje starosti doživi izmej teologov 42 %, izmej kmetov 40 %, višjih uradnikov 35 %, kupcev 35 %, nižjih uradnikov 32 %, advokatov 29 %, učiteljev 28 %, zdravnikov 24 %.

* (Vasco de Gama.) Danes je štiristo let, kar je portugalski kapitan Vasco de Gama s štirimi ladjami in 160 možmi odjedal iz svoje domovine, da najde morsko pot v Indijo. Podjetje se mu je posrečilo in s tem je bila Indija s svojimi neizmerimi zakladi pridobljena za Evropo. Vasco de Gama je našel pot, po kateri so prišle neštete milijarde v Evropo, a vzdol temu slave štiristoletnico njegovega odhoda samo — geografi. Portugalski kralj Emanuel veliki je dal Gami sredstva za to potovanje. Dne 20. maja 1498. l. je prišla ekspedicija v Kalkuto. Gama je pozneje še dvakrat potovel v Indijo, kjer je umrl l. 1524.

* (Rimski vrelec koroški.) Na razstavi živil v Badenu pri Dunaju je bila za razstavljeni mineralno vodo iz koroškega rimskega vreleca podeljena lastnikom tega vreleca zlata srečinja.

* (Velik štrajk) je nastal v Trutnovu na Češkem. Delo je ustavilo 4400 delavcev. Ker so se primerjale demonstracije, poslala je vleča bataljona vojakov na lice mesta. Delavci so vojake in orčnike pozdravili s kamni. Razburjenost je mej delavci in vojaka, tako da se je batilo resnih izgradov.

* (24 dni brez hrane.) Neki krošajar v Parizu se je naveličal življenja in sklenil, umreti gledu. Zaprl se je v svojo podstršno sobico in čkal smrti. Prestradal je celih 24 dnev, a dasi ni ničesar zavžil in ležal pri polni zavesti na svoji postelji, le ni umrl. Ko so ga ljudje našli, je bil shuštan in popolnoma onemogoč, a vendar se je zdravnikom posrečilo, rešiti 64letnemu staremu življenje.

Darila:

Uredništvo našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Franc Janžekovič v Mariboru 11 krov 4 vin., katere posiljajo družbi "mladi mariborski siromaki". Živeli rođoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Planinski Vestnik, št. 4., ima sledečo vsebino: Dvakrat čez Ture Spisal I. M. — Turistična znanost. Spisal Alfonz Psulin. — Računski sklepi podružnic za l. 1896 — Društvene vesti.

— Popotnik, št. 8., ima tole vsebino: Jakob Lopan. — Urviki iz socijalne pedagogike. Piše Brinjose. — Daljno izobraževanje učitelja. Piše Jožef Leskovar. — Idealizem in šola. — Slovstvo. — Društveni vestnik. — Listek. — Dopisi in razne vesti.

Brzojavke.

Dunaj 27. aprila. Vsi češki listi pozdravljajo z zadoščenjem jezikovno naredbo za Moravsko. Pri kazenskem sodišči v Brnu se je že včeraj uradovalo v zmisu te naredbe.

Atene 27. aprila. Položaj je tako kritičen. Zaradi neuspehov grške vojske nastala ljudska nevolja se je obrnila proti kralju. Številne množice hodijo po mestu in demonstrirajo za republiko, kličoč pri tem "Živila republika". Koder se prikažejo častniki, jih ljudstvo insultira in obmetava s kamenjem. Tudi iz drugih mest se poroča o jednakih demonstracijah.

Atene 27. aprila. Kolosalno senzacijo vzbuja vest, da so prestolonaslednik in vsi člani generalnega štaba poklicani v Atene ter se ne vrnejo več na svoja mesta. Zapovedništvo grške vojske prevzame namesto prestolonaslednika najbrž general Mavromichalis.

Atene 27. aprila. V Epiru je grška vojska dosegla novih uspehov. Polkovnik Manos, česar armada se je pomnožila z novim krdelem 2000 mož, je na potu v Janino.

Atene 27. aprila. Grška vojska je moral zapustiti Trikalo in se umakniti proti Farsalosu, ker se je bilo batiti, da jo turške čete obkolijo in pretrgajo nje zvezne z glavnim vojsko.

Petrograd 27. aprila. Cesar Franc Jožef je došel točno po programu ob 1. uri in bil sijajno vzprejet. Vreme je krasno.

Narodno-gospodarske stvari.

Mestna hranilnica v Kranji. Računski zaključek za leto 1896 dokazuje, da je hranilnica tudi v letu 1896. vrlo napredovala. Ne samo, da

so se posamezni prometni računi izdatno dvignili, zavod dosegel je v preteklem poslovnem letu tudi lep čisti dobiček, iznašajoč izdatno svoto 2692 gld. 25½ kr., kar je pač najlepši dokaz, da je hranilnica sijajno premagala velike težave svojega rojstva in da je vstopila v narodno-gospodarsko življenje našega naroda kot zdravo in čvrsto bitje. Hranilnica postala je vsega zaupanja vreden zavod, ki vzbuja najboljša nade za sijajno njegovo bodočnost. Kakor je razvidno iz računskega zaključka, razvilo se je poslovanje hranilnično v letu 1896. na sledeči način: Vseh denarnih prejemkov imela je hranilnica tekom 1896. leta 470.219 gld. 50 kr., vseh izdatkov pa 460.990 gld. 1 kr., torej skupnega denarnega prometa 931.209 gld. 51 kr., za 146.235 gld. 42 kr. več nego v letu 1895. Hranilnih vlog izročila se je tekom leta 1896. skupno svota 261.329 gld. 98 kr. izplačala pa se je svota 174.956 gld. 67 kr., vloga prsesajoča torej izplačila za 86.373 gld. 31 kr. in če prištejemo k tej svoti v letu 1896. kapitalizirane obresti v znesku 15.870 gld. 99½ kr. in saldo vlog 1895. leta 353.014 gld. 71½ kr., iznaša stanje hranilničnih vlog koncem 1896. leta 455.259 gold. 2 kr., za 102.244 gld. 30½ kr. več nego lansketo. Vse vloge naložene so na 1767 vloženih knjižic; vsaka vložna knjižica je po tem takem povprečno vredna 257 gld. 64 kr. Na hipotečnih posojilih izplačala je hranilnica tekom 1896. leta: 116 posilcem svota 84.790 gld. 94 kr. Če se prištejajo hipotečna posojila izza konca leta 1895. s 140.632 gld. 37 kr., ter od skupne svota 225.423 gld. 31 kr., odbije tekom leta 1896. na posojilih vrnjeni skupni znesek 2842 gld. 23 kr., iznaša stanje hipotečnih posojil koncem 1896. leta 222.581 gld. 8 kr., tedaj 81.948 gld. 71 kr. več nego v letu 1895. Število hipotečnih dolžnikov iznaša 343; vsak dolžnik dolguje hranilnici povprečno 648 gld. 92 kr. Skupna svota hipotečnih posojil pa je za 5048 gld. 43 kr. manjša nego polovica vseh vlog. Stanje takočega računa povišalo se je za 14.515 gld. 41 kr.; kajti saldo leta 1895. iznašal je 124.629 gld. 87 kr., letosnjemu saldo pa iznaša 139.145 gld. 28 kr., katera svota je naložena pri večjih hranilnih zavodih. Račun efektov iznašal je po stanju 31. decembra 1895. l. 79.552 gld. 50 kr., po stanju 31. decembra 1896 pa 79.820 gld. 35 kr., tedaj za 267 gld. 85 kr. več. Stanje računa vlog se v preteklem letu ni nič izpremenil in iznaša 2000 gld. Skupna hranilnica aktiva iznašojo 461.188 gld. 67½ kr., skupna passiva pa 458.520 gld. 5 kr. torej se izkaže pr. upravnem imetu čisti dobiček z 2668 gld. 62½ kr. Če se prištej k temu dobičku še dobiček splošne rezervne zaklade z 21 gld. 15 kr. in posebne rezervne zaklade z 2 gld. 48 kr. izkaže se tedaj skupni čisti dobiček z 2692 gld. 25½ kr. Od čistega dobička pri upravnem imetu izroči se kurzni dobiček pri efektih v znesku 567 gld. 85 kr., posebni rezervni zakladi za kurzne razlike, katera se s tem poviša na znesek 632 gld. 13 kr.; ostanek 2200 gld. 77½ kr. pa se izroči splošni rezervni zakladi, katera stanje iznaša več nega 2664 gld. 79½ kr., to je 0.58% vseh vlog.

— Akcija c. kr. trgovskega ministerstva v pospešev malega obrta. Po naročilu trgovskega ministerstva se je pred kratkim izdal poročilo o tej akciji v l. 1896. Najvažnejši namen te akcije je razširiti dobre, pri malem obrtu porabljiva stroje in načine maloobrtega izdelovanja. Pri tem se je uvaževalo to, da se veliko število obrtov — zlasti v obliki gospodarskih zadrug — more vzdržati poleg velike industrije, če rabi take stroje in izdeluje na take načine. Gornji namen se skuša dosegci z naslednjimi sredstvi: 1. s strokovno pisarno za pojasnila pri tehnološkem občinem muzeju na Dunaju; 2. s stalnimi in začasnimi razstavami maloobrtnih strojev; 3. s prepuščanjem takih strojev na maloobrtni zadruge s posebno ugodnimi pogoji; 4. z dovolitvijo posojil obrtnim zadrugam; 5. s prirejanjem mojsterskih tečajev na Dunaju; 6. s prirejanjem strokovnih tečajev izven Dunaja (potovalnimi tečaji) in z obrtnim potovalnim podukom. Leta 1892. začeta akcija se je vsako leto bolj razširila, kar se razvidi že iz tega, da se je zanoj dovoljen kredit, ki je l. 1892. iznašel 10.000 gld. letos zvišal na 135.000 gld. S prispevki nekaterih deželnih odborov in trgovskih in obrtniških zbornic vred, se je l. 1896. porabilo 200.000 gld. Od začetka akcije do letos se je 16 motorjev in 217 orodnih strojev dalo obrtnim korporacijam, mej katerimi je 65 obrtnih zadrug z 9000 člani in 15 registriranih pridobitnih in gospodarskih zadrug z 600 člani. Leta 1896. je tehnološki obrtni muzej priredil dve razstavi, v Welonu in Vrhlabi (Hohenelbe), se udeležil dveh razstav in podpiral 3 stalne maloobrtne razstave. Maloobrtno dvorano na tehnološkem obrtnem muzeju je obiskalo 3318 oseb; tamošnje objekte je v mnogočtevilnih slučajih brezplačno dajalo razjasnilo in imelo na Dunaju in na drugih krajev predavanja. Tudi so se mnogim obrtnikom izven Dunaja podelele ustanove za obisk maloobrtne dvorane. Dalje se je priredilo 4 mojsterski kurse za čevljarie in stavne mizarje na Dunaju in 7 kursov za čevljarje izven Dunaja, v katerih se je okolo 300 mojstrov in pomočnikov podučevalo 4 oziroma 6 ali 8 tednov. Leta 1897. se namerava akcijo še razširiti z mojsterskimi tečaji za stavne ključarje in krojače na Dunaju, z obrtnim potovalnim podukom, s katerim se je že l. 1896. poskušalo, osobito pa s pospeševanjem maloobrtnih zadrug.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in obranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletj dobrotovanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po postnem povzetji razpoložila ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (97-6)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. aprila: Anton Jakolin, mizar, 59 let, Stari trg št. 9, pijučnica. — Marija Bar, pošteščekova žena, 30 let, Florijanske ulice št. 32, jetika. — Mihael Lampič, mizarški pomočnik, 43 let, Poljanska cesta št. 34, jetika. — Marija Vondiča, delavčeva hči, 15 let, S. Ž. Petra nasip št. 65, jetika. — Alojzij Mušič, pismonošev sin, 15 dnij, Križevniške ulice št. 9, oslanjanje.

Dne 25. aprila: Franca Žal, kajžarjeva hči, 18 mes., Ilrovec št. 46, dušljivi kašelj.

Dne 26. aprila: Ana Anderle, zasebnica, 85 let, Dunajska cesta št. 15, ostatelost.

V hiralnici:

Dne 25. aprila: Jakob Jekler, gostač, 64 let, ostatelost.

V deželnih bolnicah:

Dne 22. aprila: Ivan Kozina, lončar, 49 let, otrpenje udov.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	737,6	11,7	sr. vzhod	oblačno	
27.	7. zjutraj	738,8	11,0	sl. vzhod	oblačno	0,0
	2. popol.	739,5	15,0	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 11,1°, za 0,3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27 aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 15 "
Avstrijska zlata renta	122 " 40 "
Avstrijska kronska renta 4%	100 " 90 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 80 "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 40 "
Avstro-ogrske bančne delnice	939 " —
Kreditne delnice	349 " 40 "
London vista	119 " 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 62 1/2 "
50 mark	11 " 73 "
50 frankov	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 05 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

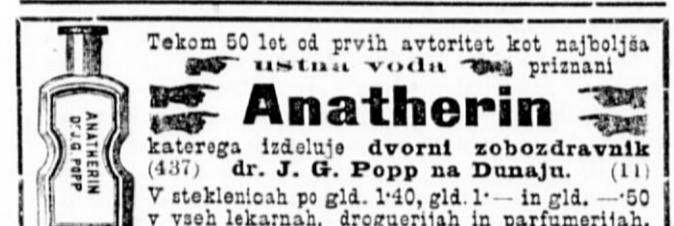
Dne 26. aprila 1897.

5% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	154 gld. 50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189 " 50 "
Dunava rug. srečke 5% po 100 gld.	127 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 " 70 "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Budilovske srečke po 10 gld.	25 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	420 " — "
Papirnati rubeli	1 " 26 1/4 "

Mesto hišnika

se takoj lahko nastopi. Oženjeni brez otrok imajo prednost. — Tesar ali mizar. (580—1)

Posredovalna pisarna za službe Th. Novotny
Dunajska cesta št. 7.

Prostovoljna prodaja hiše.

V Št. Vidu nad Ljubljano predra se hiša št. 63, z dvema sobama, njivo, nekaj vrta s sadnim drejem. Cena 500 gld. Hiša je na griču z jako lepim razgledom. Ponudba se prosi lastniku Nacetu Ahlin-u

(578)

Št. 1501.

Oklic.

Naznanja se, da se bode v konkurzno zalogu tukajšnjega trgovca Lavoslava Meden-a spadajoča, sodno na 3038 gld. 62 kr. cenjena

zaloga mešanega blaga

i. t. d. eksekutivnim potom skupaj prodajala, in sicer dne 22. maja 1897

za ali nad ceno in

dne 5. junija 1897

tudi pod ceno proti takojšnjemu sprejemu blaga za plačilo v gotovini.

C. kr. okrajno sodišče v Cirknici

dne 24. aprila 1897.

(574—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni čas označeni so v srednjeevropskem času.

(15-94)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vijak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal in Aussee, Ischl, Gmunden, Salzograd, čez Klein-Reifing v Steyr, Linz, na Dunaj vis Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. sijutra osobni vijak v Trbiž, Pontab, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osobni vijak v Trbiž, Pontab, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal, Dunaj, Pontabla. — Ob 4. uri popoldne osobni vijak v Trbiž, Pontab, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gasteina, Zell na Isarju, Inostrost, Bregenz, Curia, Genevo, Pariza; čez Klein-Reifing v Steyr, Linz, Budejvice, Pisenj, Marijine vare, Hob, Francoze vare, Karlove vare, Prago, Lipško, Dunaj vis Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. sijutra mešani vijak. — Ob 12. uri 55 min. po poludne mešani vijak. — Ob 6. uri 30 min. sicer mešani vijak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. sijutra osobni vijak v Dunaju vis Amstetten Lipskega, Prago, Francoze vare, Karlovi vare, Heba, Marijine vare, Planja, Budejvice, Solnograd, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoldne osobni vijak v Dunaju vis Amstetten, Karlovi vare, Heba, Marijine vare, Planja, Budejvice, Solnograd, Linz, Steyr, Pariza, Curia, Brezgenca, Inostrost, Zella na Isarju, Lend-Gasteina, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. sicer osobni vijak v Dunaju vis Amstetten, Is Ljubna, Beljak, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. sijutra mešani vijak. — Ob 2. uri 32 min. po poludne mešani vijak. — Ob 8. uri 35 min. sicer mešani vijak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. sijutra, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur 50 min. sicer, ob 10. uri 25 min. sicer. (Poslednji vijak je v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. sijutra, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. ur 30 min. sicer, ob 9. uri 56 min. sicer. (Poslednji vijak je v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica)

iz angelja varuha lekarne in tovarne farmacevtičnih izdelkov

A. Thierry v Pregradi

pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu prekušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najrealnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolaže prse in pljučne boli, krč v želodu itd. za notranjo in vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnimi tobolec, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nimam gori stojec zeleno tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim ponarejenje. **Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stojec!** Ponarejalci in posnemovalci morajo jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih drugih balzamskih znakov, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovati. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, **naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarna (Schutzenzel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.** Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosnu in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpoložila se samo proti pojavljenemu nakazilu ali povzetju zneska. (57—17)

Pazi naj se vedno matanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsake stekleničke.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Št. 9714.

Razpis natečaja.

Zaradi dobave skic za zgradbo nove Št. Jakobske osemrazredne dekliske šole in Št. Jakobskega župnišča v Ljubljani razpisuje se javni natečaj ter se določuje kot častna nagrada za dva najboljša projekta

I. darilo 1000 kron,

II. darilo 600 kron.

Konkurenčni izdelki imajo izvedeni biti v skicah vseh nadstropij po merilu 1 : 200.

Tega merila držati se je tudi pri prerezih in façadah.

Odlikovani projekti preidejo v popolno neomejeno last mestnega magistrata, kateri si poleg tega pridržuje pravico do nakupa daljših konkurenčnih projektov.

Za presojo konkurenčnih izdelkov, katere je vložiti pri podpisanim magistratu **do dne 1. avgusta 1897 ob 12. uri opoludne**, so veljavna določila avstrijskega društva inženjerjev in arkitektov za podelitev nagrad, vzprejeta v seji dne 27. aprila 1889.

Imena presojevalcev došlih konkurenčnih izdelkov priobčila se bodo pred potekom natečajne dñe.

Stavbni program in drugi potrebni pripomočki dobivajo se pri podpisanim magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 22. marca 1897.

Lastnina in tisk „Národné Tiskárne“.

Okolo 150 centov hrve

se